

گفت و گوی صبا با عالم نتاج، موسس گروه مهر و ماه:

کار با هنرمندان اوتیسمی، سندروم و سی پی، لذت بخش است

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

می تواند تغییر مورد نظر را ایجاد کند. البته تغییر یک تعدادی از بچه ها با کندی پیش می رود. مورد دیگر این است که هر کدام از بچه ها یک آهنگ خاصی دارند. مانند صحبت کردن که هر کسی یک طور خاص صحبت می کند ولی خوشبختانه الان آهنگ شعر را می گیرند که این موفقیت بزرگی است.

این کلاس ها و آموزش ها چه تاثیری داشته است؟

بچه ها واقعا خوشحال و هدمند شده اند. قبلا این طور نبودند ولی الان با خوشحالی پی گیر آموزش و تمرین و به دنبال موضوعات جدید برای یادگیری هستند.

تأثیر گذاری در چه جنبه هایی بیشتر بوده است؟

به طور کلی همه کلاس ها روی جسم و ذهن آنها تاثیر گذار بوده است. ما هر جلسه تغییرات را می بینیم یعنی در کلاس ها هوشیاری در لحظه را کاملا متوجه می شویم. این موضوع نشان دهنده پیشرفت آنها است و هدف ما هم تقویت حافظه دیداری و شنیداری آنها است.

پس نظر شما این است که اگر خوراک خوبی از نظر آموزشی

به این بچه ها داده شود می توانند پیشرفت کنند؟

با آموزش می توانیم تغییرات اساسی در زندگی این بچه ها به وجود آوریم. مثلا در مدارس آموزش هایی به این بچه ها داده می شود که نیاز زندگی آنها را بر طرف نمی کند و بعد از مدتی آموزش ها از یادشان می رود. این بچه ها در ابتدا باید با ابزار زندگی کردن آشنا شوند تا حس ها بیدار شود. وقتی هوشیاری باشد آگاه تر می شوند. در نتیجه زندگی کامل بدون نقص خواهند داشت.

نوع آموزش شما چه تفاوت هایی دارد؟

آموزش بر اساس نحوه ارتباط با بچه است. اگر با هر کس ارتباط برقرار کنیم و هدف کمک کردن باشد می توانیم به درستی آموزش دهیم. مادر کلاس ها بر اساس خواسته افراد پیش می رویم. یعنی میل و خواسته او را می بینیم و تلاش می کنیم از همان طریق آموزش دهیم. مادر کلاس ها می پرسیم دوست دارند چه هنری یاد بگیرند و حرکت بعدی ما بر اساس خواسته فرد است. ما نیازها را می بینیم و روش های متفاوتی را اجرا می کنیم.

مدتی تصمیم گرفتم کاری برای آنها انجام دهم. این گروه حدود ۱۱ نفر بودند و با هم پیش من آمدند. خیلی از آنها حتی واکنشی نسبت به حرکت و شنیدن نشان نمی دادند و من بنا بر نیاز هر فرد با آنها کار می کردم. در ابتدا بیشتر با آنها حرف می زدم و این افراد پر از درد و دل بودند و من با تمام وجود به حرف های شان گوش می دادم. چند سال فقط با تمرین های ورزشی جلو رفتیم. از همان زمان میل به یادگیری در آنها شروع شد و از تعدادی از دوستانم کمک گرفتم تا به آنها آموزش دهند. برای این گروه تنوع لازم بود و من از هر نوع آموزشی که به دقت آنها کمک می کرد استفاده کردم. بعد از مدتی از دوست روانشناسم خواستم تا با این بچه ها حرف بزند ولی متوجه شدم این بچه ها حوصله نشستن و حرف زدن را ندارند. بنابراین موسیقی را شروع کردیم. یعنی بیشتر به موسیقی گوش می کردیم و بازی های حرکتی انجام می دادیم این کار خیلی مفید بود زیرا هم گوش می کردند و هم می توانستند با موسیقی حرکت کنند. کم کم توانستند یک شعر را به صورت دسته جمعی بخوانند در نتیجه از یکی از دوستانم گیتی هادی پور خواستم که با آنها آواز کار کند. اوایل چندین ماه طول می کشید تا یک شعر را حفظ کنند ولی الان بچه ها در عرض یک روز شعر حفظ می کنند و من واقعا لذت می برم.

ارزیابی شما از اولین کنسرت گروه «مهر و ماه» تا آخرین کنسرت این گروه چیست؟

خوشبختانه بچه ها همیشه رو به پیشرفت بودند. الان اصلا در کنسرت ها اشعاری که حفظ کرده اند را فراموش نمی کنند. خواندن خیلی از بچه ها نسبت به قبل قوی تر شده است و من تغییرات مثبت را با چشم می بینم. همه اعضای گروه تمرین ها را با جدیت پیگیری می کنند که این موضوع نشان دهنده این است که دوست دارند پیشرفت کنند.

همه اعضای گروه می توانند در یک زمان مشخص اشعار را حفظ کنند؟

هر کدام از بچه ها متفاوت عمل می کنند ولی فاصله بین معلم و اعضای گروه خیلی کم شده است. یعنی در کوتاه ترین زمان معلم

غزاله سعادت - عالم نتاج موسس گروه «مهر و ماه» با حضور هنرمندان که مشکل اوتیسم، سندروم دان و سی پی دارند گروهی را تشکیل داده است که در زمینه های مختلف هنری همچون تئاتر، سفالگری و موسیقی فعالیت دارند، او می گوید در این گروه با آموزش های متفاوت سعی شده است با توجه به شناخت مشکلات بچه ها روش مناسب آموزش در راستای تقویت نقاط قوتشان و کاهش نقاط ضعفشان انتخاب شود. خبرنگار صبا با عالم نتاج موسس این گروه گفت و گویی انجام داده است که در ادامه می خوانید.

گروه «مهر و ماه» چگونه شکل گرفت؟

سال ۱۳۸۵ کلاس های ورزشی داشتم و یوگا کار می کردم در آن دوران یکی از شاگردانم به من گفت که یک بچه سی پی می شناسد و از من خواست تا برای ماساژ پیش من بیاید. زمانی که این کودک را دیدم شرایط بسیار بدی داشت. یعنی یک بچه هشت ساله مانند یک بچه هشت ماهه بود و کاملا پوست و استخوان شده بود. حدود یک هفته فقط گریه می کردم ولی در نهایت تصمیم گرفتم به این بچه کمک کنم زیرا این دست را خدا به من داده و دوست داشتم برای این کودک کاری انجام دهم. کار را شروع کردیم و کم کم تغییرات را در این فرد دیدم و بعد از مدتی ستون فقراتش کاملا صاف شد و حتی توانست اخم کردن یاد بگیرد. در آن دوران با این فرد تمرین های مختلفی از جمله باز و بسته کردن دهان، حرکت دادن دست ها و... را کار کردیم. بعد از مدتی واکنش ها شروع شد و واقعا میل به خوب شدن را در او می دیدم و حتی به جایی رسید که از من می خواست بگذارم خودش بغلتد. در آن زمان دکترا گفته بودند باید جراحی شود تا بتواند روی ویلچر بنشیند ولی ما با ورزش کاری کردیم که بدون جراحی توانست روی ویلچر بنشیند. بعد از آن افراد دیگر را به من معرفی کردند که سی پی، سندروم دان و اوتیسم بودند. هر کدام از آنها نیاز به کارها و ورزش های متفاوت داشتند ولی من با عشق و علاقه هر کاری که لازم بود را انجام می دادم و فقط به خودم می گفتم که تو می توانی. بعد از

کارگردانان: مسعود آب پرور، رامین عباسی زاده

تهیه کننده: رامین عباسی زاده

برای تماشای آنلاین میتوانید به سامانه تلویزیون مراجعه کنید

شنبه تا چهارشنبه ساعت ۲۰:۳۰ شبکه سه سیما.

